

ΚΕΙΜΕΝΑ ΠΟΥ ΕΓΚΡΙΘΗΚΑΝ

P9_TA(2020)0361

Εφαρμογή του κανονισμού «Δουβλίνο III»

Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 17ης Δεκεμβρίου 2020 σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού «Δουβλίνο III» (2019/2206(INI))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη το άρθρο 78 παράγραφος 2 στοιχείο ε) της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ),
- έχοντας υπόψη το άρθρο 80 ΣΛΕΕ σχετικά με την αρχή της αλληλεγγύης και της δίκαιης κατανομής ευθυνών μεταξύ των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένων των οικονομικών επιπτώσεών της,
- έχοντας υπόψη τα άρθρα 1, 2, 3, 4, 18, 19 και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ,
- έχοντας υπόψη τα άρθρα 2, 3, 5, 8 και 13 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (ΕΣΔΑ),
- έχοντας υπόψη το άρθρο 14 της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, που εγκρίθηκε από τη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ το 1948,
- έχοντας υπόψη το παγκόσμιο σύμφωνο του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες,
- έχοντας υπόψη τη Σύμβαση του 1951 και το Πρωτόκολλο του 1967 για το καθεστώς των προσφύγων (Σύμβαση της Γενεύης),
- έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 2013 για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (αναδιאτύπωση), που είναι γνωστός ως κανονισμός «Δουβλίνο III»¹,
- έχοντας υπόψη τις αποφάσεις του Συμβουλίου (ΕΕ) 2015/1523 της 14ης Σεπτεμβρίου 2015² και (ΕΕ) 2015/1601 της 22ας Σεπτεμβρίου 2015³ σχετικά με τη θέσπιση

¹ ΕΕ L 180 της 29.6.2013, σ. 31.

² ΕΕ L 239 της 15.9.2015, σ. 146.

³ ΕΕ L 248 της 24.9.2015, σ. 80.

προσωρινών μέτρων στον τομέα της διεθνούς προστασίας υπέρ της Ιταλίας και της Ελλάδας,

- έχοντας υπόψη την πρόταση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο (COM(2016)0270) για τη μεταρρύθμιση του κανονισμού «Δουβλίνο III»,
- έχοντας υπόψη τη διαπραγματευτική εντολή που εγκρίθηκε από την Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων στις 19 Οκτωβρίου 2017, η οποία εγκρίθηκε στην Ολομέλεια στις 16 Νοεμβρίου 2017 και επιβεβαιώθηκε από τη Διάσκεψη των Προέδρων στις 17 Οκτωβρίου 2019,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 12ης Απριλίου 2016 σχετικά με την κατάσταση στη Μεσόγειο και την ανάγκη για μια ολιστική προσέγγιση της ΕΕ όσον αφορά τη μετανάστευση¹,
- έχοντας υπόψη τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 604/2013, και ιδίως τις αποφάσεις C-695/15 PPU, *Mirza* (ECLI:EU:C:2016:188), C-63/15 *Ghezelbash* (τμήμα μείζονος συνθέσεως) (*) (ECLI:EU:C:2016:409), C-155/15, *Karim* (ECLI:EU:C:2016:410), C-578/16 PPU C.K. κ.λπ. (*) (ECLI:EU:C:2017:127), C-528/15 *Al Chodor* (ECLI:EU:C:2017:213), C-36/17 *Ahmed* (Διάταξη) (ECLI:EU:C:2017:273), C-490/16 A.S. (τμήμα μείζονος συνθέσεως) (ECLI:EU:C:2017:585), C-646/16 *Jafari* (τμήμα μείζονος συνθέσεως) (*) (ECLI:EU:C:2017:586), C-670/16 *Mengesteab* (τμήμα μείζονος συνθέσεως) (ECLI:EU:C:2017:587), C-60/16 *Khir Amayri*, ECLI:EU:C:2017:675, C-201/16 *Shiri*, (ECLI:EU:C:2017:805), C-360/16 *Hasan* (ECLI:EU:C:2018:35), C-647/16 *Hassan* (ECLI:EU:C:2018:368), C-213/17 X (ECLI:EU:C:2018:538), C-56/17 *Fathi* (ECLI:EU:C:2018:803), C-47/17 X (τμήμα μείζονος συνθέσεως) (ECLI:EU:C:2018:900), C-661/17 M.A. κ.λπ. (τμήμα μείζονος συνθέσεως) (*) (ECLI:EU:C:2019:53), C-163/17 *Jawo* (τμήμα μείζονος συνθέσεως) (*) (ECLI:EU:C:2019:218), και C-582/17 H. (τμήμα μείζονος συνθέσεως) (*) (ECLI:EU:C:2019:280),
- έχοντας υπόψη τις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων σχετικά με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 604/2013, και ιδίως τις αποφάσεις στις υποθέσεις *Sharifi* κατά Αυστρίας της 5ης Δεκεμβρίου 2013 (απόφαση τμήματος), *Mohammadi* κατά Αυστρίας της 3ης Ιουλίου 2014 (απόφαση τμήματος), *Sharifi* κ.λπ. κατά Ιταλίας και Ελλάδας της 21ης Οκτωβρίου 2014 (απόφαση τμήματος), και *Tarakhel* κατά Ελβετίας της 4ης Νοεμβρίου 2014 (απόφαση τμήματος μείζονος συνθέσεως), και ΕΔΔΑ - M.S.S. κατά Βελγίου και Ελλάδας (απόφαση τμήματος μείζονος συνθέσεως), προσφυγή αριθ. 30696/09, απόφαση της 21ης Νοεμβρίου 2011 αναφορικά με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 343/2003 της 18ης Φεβρουαρίου 2003 (Δουβλίνο II),
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής της 13ης Μαΐου 2015 σχετικά με το ευρωπαϊκό πρόγραμμα δράσης για τη μετανάστευση (COM(2015)0240),
- έχοντας υπόψη τη λεγόμενη Δήλωση της Μάλτας του Σεπτεμβρίου του 2019,
- έχοντας υπόψη τη μελέτη της Υπατης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες του Αυγούστου του 2017 με τίτλο «Left in limbo» (Αφημένοι σε αναμονή),

¹ ΕΕ C 58 της 15.2.2018, σ. 9.

σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού «Δουβλίνο III»,

- έχοντας υπόψη την αξιολόγηση του κανονισμού «Δουβλίνο III» του 2015 και την αξιολόγηση της εφαρμογής του κανονισμού «Δουβλίνο III» του 2016 που διενεργήθηκαν εξ ονόματος της Επιτροπής από την ICF International,
- έχοντας υπόψη την ειδική έκθεση αριθ. 2019/24 του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου του Νοεμβρίου του 2019 με τίτλο «Άσυλο, μετεγκατάσταση και επιστροφή μεταναστών: Καιρός να εντατικοποιηθεί η δράση ώστε να αντιμετωπιστούν οι αποκλίσεις μεταξύ στόχων και αποτελεσμάτων»,
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «COVID-19: Οδηγίες σχετικά με την εφαρμογή των σχετικών ενωσιακών διατάξεων στον τομέα του ασύλου και των διαδικασιών επιστροφής και σχετικά με την επανεγκατάσταση (2020/C 126/02),
- έχοντας υπόψη την έκθεση της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Υποστήριξης για το Άσυλο της 2ας Ιουνίου 2020 σχετικά με τα μέτρα έκτακτης ανάγκης για την COVID-19 στα συστήματα ασύλου και υποδοχής,
- έχοντας υπόψη την έκθεση της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Υποστήριξης για το Άσυλο (EASO) του Ιουνίου του 2020 με τίτλο «Ετήσια έκθεση για την κατάσταση του ασύλου στην ΕΕ»,
- έχοντας υπόψη την αξιολόγηση από τις υπηρεσίες κοινοβουλευτικής έρευνας (EPRS) της εφαρμογής του κανονισμού του Δουβλίνου του Ιανουαρίου του 2019, η οποία εκπονήθηκε από τη Δρα Amandine Scherrer της Μονάδας εκ των Υστέρων Αξιολόγησης της Διεύθυνσης Εκτίμησης Αντικτύπου και Ευρωπαϊκής Προστιθέμενης Αξίας του Κοινοβουλίου (πρώτο μέρος) και από την ερευνητική ομάδα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου για τους Πρόσφυγες και τους Εξόριστους (ECRE), κατόπιν αιτήματος της Μονάδας εκ των Υστέρων Αξιολόγησης (δεύτερο μέρος),
- έχοντας υπόψη άλλες μελέτες που ανέθεσε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, και ιδίως την αξιολόγηση, από την EPRS, της εφαρμογής του κανονισμού του Δουβλίνου και των διαδικασιών ασύλου στην Ευρώπη από τους Gertruud Malmersjo και Milan Remáč του 2016, τη μελέτη του Θεματικού Τμήματος Δικαιωμάτων των Πολιτών και Συνταγματικών Υποθέσεων (Γενική Διεύθυνση Εσωτερικών Πολιτικών) σχετικά με τη μεταρρύθμιση του κανονισμού «Δουβλίνο III» από τον Francesco Maiani του Ιουνίου του 2016, τη μελέτη της EPRS με τίτλο «The Cost of Non-Europe in Asylum Policy» (Το κόστος της μη-Ευρώπης στην πολιτική ασύλου) από τους Wouter van Ballegoij και Cecilia Navarra του Οκτωβρίου του 2018, και τη μελέτη της EPRS σχετικά με τη μεταρρύθμιση του συστήματος του Δουβλίνου από την Anja Radjenovic του Μαρτίου του 2019,
- έχοντας υπόψη την ακρόαση της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων (LIBE) που πραγματοποιήθηκε στις 19 Φεβρουαρίου 2020,
- έχοντας υπόψη τις απαντήσεις των κοινοβουλίων των κρατών μελών σχετικά με τις εργασίες τους για τον κανονισμό «Δουβλίνο III», μέσω του αυτοματοποιημένου συστήματος του Ευρωπαϊκού Κέντρου Κοινοβουλευτικής Έρευνας και Τεκμηρίωσης,
- έχοντας υπόψη την απάντηση που έδωσε η Γερμανία σε έναν κατάλογο πέντε ερωτήσεων που απέστειλαν ο πρόεδρος της επιτροπής LIBE και η εισηγήτρια σε όλες

τις εθνικές αρχές που συμμετέχουν στη διαδικασία του Δουβλίνου,

- έχοντας υπόψη τις διερευνητικές αποστολές της εισηγήτριας στο Bochum (Γερμανία), το Ter Apel (Κάτω Χώρες), το Βουκουρέστι (Ρουμανία) και τη Lampedusa (Ιταλία),
 - έχοντας υπόψη το άρθρο 54 του Κανονισμού του, καθώς και το άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο ε) και το παράρτημα 3 της απόφασης της Διάσκεψης των Προέδρων της 12ης Δεκεμβρίου 2002 σχετικά με τη διαδικασία για την εξουσιοδότηση εκπόνησης εκθέσεων πρωτοβουλίας,
 - έχοντας υπόψη την επιστολή της Επιτροπής Δικαιωμάτων των Γυναικών και Ισότητας των Φύλων,
 - έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων (A9-0245/2020),
- A. λαμβάνοντας υπόψη ότι το 2015, 1 393 920 αιτούντες άσυλο υπέβαλαν αίτηση διεθνούς προστασίας σε χώρες της ΕΕ ενώ το 2016, ο αριθμός τους ανήλθε σε 1 292 740, ήτοι τετραπλασιάστηκε σε σύγκριση με το 2012 (373 375) και το 2013 (464 515)· λαμβάνοντας υπόψη ότι οι αιτήσεις διεθνούς προστασίας στις χώρες της ΕΕ αυξήθηκαν εκ νέου την περίοδο μεταξύ 2018 (665 920) και 2019 (738 425), φτάνοντας το 0,13 % του συνολικού πληθυσμού της ΕΕ το 2019·
- B. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα παιδιά αντιπροσωπεύουν σχεδόν το ήμισυ των αιτήσεων ασύλου που υποβλήθηκαν στην ΕΕ και ότι περίπου 17 700 ασυνόδευτοι ανήλικοι υπέβαλαν αίτηση διεθνούς προστασίας το 2019· λαμβάνοντας υπόψη ότι το 86 % εξ αυτών ήταν αγόρια και το 90 % ηλικίας από 14 έως 18 ετών·
- Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι το κράτος μέλος που εξέδωσε θεώρηση σε υπήκοο τρίτης χώρας είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας, σύμφωνα με το άρθρο 12 του κανονισμού «Δουβλίνο III»· λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με το άρθρο 14 του κανονισμού «Δουβλίνο III», η αίτηση η οποία υποβάλλεται από υπήκοο τρίτης χώρας ή άπατρι που εισήλθε στο έδαφος κράτους μελών που χορηγεί απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης εξετάζεται από το εν λόγω κράτος μέλος·
- Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι το 2019 εκδόθηκαν 145 000 αποφάσεις σχετικά με αιτήματα στο πλαίσιο των διαδικασιών του Δουβλίνου· λαμβάνοντας υπόψη ότι το ποσοστό αποδοχής για τις αποφάσεις σχετικά με αιτήματα στο πλαίσιο των διαδικασιών του Δουβλίνου το 2019 ανερχόταν σε 62 %·
- Ε. λαμβάνοντας υπόψη ότι το ένα τρίτο των κρατών μελών υποδέχθηκε το 90 % των αιτούντων άσυλο την περίοδο 2008-2017·
- ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα κριτήρια για τον προσδιορισμό της ευθύνης κράτους μέλους όσον αφορά την εξέταση αίτησης ασύλου περιλαμβάνουν, κατά προτεραιότητα, την οικογενειακή ενότητα, την έκδοση αδειών διαμονής ή θεωρήσεων, την παράτυπη είσοδο ή διαμονή και την είσοδο χωρίς υποχρέωση θεώρησης· λαμβάνοντας υπόψη ότι αν δεν ισχύει κανένα από τα ανωτέρω κριτήρια, υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης είναι το πρώτο κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση διεθνούς προστασίας σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2· λαμβάνοντας υπόψη ότι, εξαιτίας της δυσανάλογης εφαρμογής του άρθρου 13, σύμφωνα με το οποίο, η ευθύνη για την εξέταση αίτησης ασύλου βαρύνει το πρώτο κράτος μέλος παράτυπης εισόδου, οι

ευθύνες δεν κατανέμονται δίκαια μεταξύ των κρατών μελών· λαμβάνοντας υπόψη ότι αρκετά κράτη μέλη «πρώτης εισόδου» στη Μεσόγειο, και συγκεκριμένα η Ελλάδα, η Ιταλία, η Μάλτα, η Κύπρος και η Ισπανία, έλαβαν μεγάλο ποσοστό των αιτήσεων που υποβλήθηκαν για πρώτη φορά, ιδίως κατά την κρίση της περιόδου 2015-2016·

- Z. λαμβάνοντας υπόψη ότι το 2018, η Γερμανία (με πληθυσμό 82,8 εκατομμύρια κατοίκους, ήτοι 18,6 % του συνολικού πληθυσμού της ΕΕ) κατέγραψε τον μεγαλύτερο αριθμό αιτήσεων (184 180, ήτοι το 28 % του συνόλου των αιτήσεων, που ισοδυναμεί με 0,22 % του πληθυσμού της), ακολουθούμενη από τη Γαλλία (με πληθυσμό 66,9 εκατομμύρια κατοίκους, ήτοι 15 % του συνολικού πληθυσμού της ΕΕ) με 120 425 αιτήσεις (ήτοι το 19 % του συνόλου των αιτήσεων, που ισοδυναμεί με 0,18 % του πληθυσμού της), την Ελλάδα (με πληθυσμό 10,74 εκατομμύρια κατοίκους, ήτοι 2,4 % του συνολικού πληθυσμού της ΕΕ), με 66 695 αιτήσεις, (ήτοι το 11 % του συνόλου των αιτήσεων, που ισοδυναμεί με 0,62 % του πληθυσμού της), την Ιταλία (με πληθυσμό 60,48 εκατομμύρια κατοίκους, ήτοι το 13,6 % του συνολικού πληθυσμού της ΕΕ), με 59 950 αιτήσεις (ήτοι το 10 % του συνόλου των αιτήσεων, που ισοδυναμεί με 0,01 % του πληθυσμού της), και την Ισπανία (με πληθυσμό 46,66 εκατομμύρια κατοίκους, ήτοι 10,49 % του συνολικού πληθυσμού της ΕΕ) με 52 700 αιτήσεις (ήτοι το 9 % του συνόλου των αιτήσεων, που ισοδυναμεί με 0,11 % του πληθυσμού της)·
- H. λαμβάνοντας υπόψη ότι, την περίοδο μεταξύ 2016 και 2019, η Γερμανία και η Γαλλία απηύθυναν μακράν τα περισσότερα αιτήματα στο πλαίσιο των διαδικασιών του Δουβλίνου (68 % των αιτημάτων συνολικά της ΕΕ), ενώ η Ισπανία, η Εσθονία, η Λιθουανία, η Λετονία, η Σλοβακία, η Βουλγαρία, η Πολωνία και η Τσεχική Δημοκρατία απηύθυναν ελάχιστα αιτήματα· λαμβάνοντας υπόψη ότι η Ισπανία δεν απηύθυνε σχεδόν καθόλου αιτήματα στο πλαίσιο των διαδικασιών του Δουβλίνου, παρά τον μεγάλο και αυξανόμενο αριθμό αιτήσεων ασύλου· λαμβάνοντας υπόψη ότι διαπιστώνονται σημαντικές διαφορές μεταξύ των χωρών, καθώς από τις μεταφορές το 54,6 % έχουν εκτελεσθεί από την Ελλάδα, το 42,2 % από τη Σουηδία, το 11,2 % από τη Γερμανία, το 6,7 % από τη Γαλλία και το 1,6 % από την Ιταλία την περίοδο 2016-2019· λαμβάνοντας υπόψη ότι υπάρχει σημαντικό κενό πληροφόρησης για ορισμένες χώρες·
- Θ. λαμβάνοντας υπόψη ότι ο κανονισμός «Δουβλίνο III» εδράζεται στη βασική παραδοχή ότι οι αιτούντες άσυλο απολαμβάνουν ίσα δικαιώματα σε όλα τα κράτη μέλη και ότι κάθε προσφυγή εξετάζεται δίκαια, όπου κι αν υποβληθεί στην ΕΕ· λαμβάνοντας υπόψη ότι αυτό απέχει πολύ από την πραγματικότητα·
- I. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα κράτη μέλη έχουν κάνει πολύ περιορισμένη χρήση της ρήτρας εξαρτώμενων προσώπων (άρθρο 16) ή των ρητρών διακριτικής ευχέρειας και επίκλησης ανθρωπιστικών λόγων (άρθρο 17) που προβλέπονται από τον Κανονισμό· λαμβάνοντας υπόψη ότι αυτές οι ρήτρες παρέχουν εύλογες λύσεις για την οικογενειακή επανένωση ή τις μετεγκαταστάσεις, μεταξύ άλλων και μετά από αποβιβάσεις·
- IA. λαμβάνοντας υπόψη ότι, στις περισσότερες διαδικασίες του Δουβλίνου, οι διατάξεις όσον αφορά την ιεράρχηση των κριτηρίων δεν εφαρμόζονται σωστά, οι προθεσμίες δεν τηρούνται και δεν πραγματοποιούνται μεταφορές· λαμβάνοντας υπόψη ότι, σε περιπτώσεις που αφορούν παιδιά και οικογένειες, αυτές οι αδυναμίες είναι ιδιαίτερα επιζήμιες για το μείζον συμφέρον του παιδιού και για το δικαίωμα των αιτούντων άσυλο στην οικογενειακή επανένωση·
- IB. λαμβάνοντας υπόψη ότι, με βάση στοιχεία και μελέτες σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού «Δουβλίνο III», κατά κανόνα δεν λαμβάνονται υπόψη οι οικογενειακές

διατάξεις, η δε αρχή του μείζονος συμφέροντος του παιδιού εφαρμόζεται πλημμελώς· λαμβάνοντας υπόψη, για παράδειγμα, ότι επίκληση του κριτηρίου της οικογενειακής ενότητας έγινε σε μόλις 5 % των αιτημάτων αναδοχής στη Γαλλία (σε σύνολο 12 000) και σε 3,7 % αιτημάτων στη Γερμανία (σε σύνολο 17 500) ενώ στο Βέλγιο, τη Σουηδία και την Ελβετία τα αντίστοιχα ποσοστά ήταν ακόμη μικρότερα· αντιθέτως, η Ελλάδα εξέδωσε το 79,3 % των αιτημάτων αναδοχής βάσει του κριτηρίου οικογενειακής ενότητας το 2018· λαμβάνοντας υπόψη ότι τα αιτήματα οικογενειακής επανένωσης γίνονται δεκτά λιγότερο συχνά (στο 48 % των περιπτώσεων), σε σύγκριση με το μέσο ποσοστό αποδοχής για όλες τις διαδικασίες (67,6 %)· λαμβάνοντας υπόψη ότι η αποτελεσματική εφαρμογή των άρθρων 16 και 17 του κανονισμού θα μπορούσε να διασφαλίσει τον αποτελεσματικό σεβασμό του δικαιώματος των αιτούντων άσυλο στην οικογενειακή ζωή και την οικογενειακή ενότητα·

- ΠΓ. λαμβάνοντας υπόψη ότι διαπιστώνονται σημαντικά κενά στην εφαρμογή του κανονισμού «Δουβλίνο III», μεταξύ άλλων το 2015, που καταγράφηκε υψηλός αριθμός αφίξεων, και κατά την πανδημία COVID-19, με αποτέλεσμα να υπονομεύεται η εμπιστοσύνη μεταξύ των κρατών μελών και το δικαίωμα διεθνούς προστασίας και να διαπράττονται παραβιάσεις των θεμελιωδών δικαιωμάτων· λαμβάνοντας υπόψη ότι οι κανόνες που προβλέπει ο κανονισμός «Δουβλίνο III» αποδείχτηκαν ακατάλληλοι για την αντιμετώπιση της σημαντικής εισροής μεταναστών, με επακόλουθο ένα σύστημα που αναθέτει υπερβολικές ευθύνες και βάρη σε λίγα μόνο κράτη μέλη·
- ΙΔ. λαμβάνοντας υπόψη ότι ο προσωρινός μηχανισμός αλληλεγγύης για την έρευνα και τη διάσωση στη Μεσόγειο επί του οποίου επιτεύχθηκε συμφωνία στη Δήλωση της Μάλτας, που υπογράφηκε στις 23 Σεπτεμβρίου 2019 από τη Γερμανία, τη Γαλλία, την Ιταλία και τη Μάλτα, είχε ισχύ για περίοδο τουλάχιστον έξι μηνών· λαμβάνοντας υπόψη ότι κανένα άλλο κράτος μέλος δεν προσυπέγραψε αυτή την ειδική συμφωνία·
- ΙΕ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η διάταξη που αφορά την προληπτική δράση (άρθρο 33) δεν έχει εφαρμοστεί ποτέ·
- ΙΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι το άρθρο 28 του κανονισμού «Δουβλίνο III» επιτρέπει την κράτηση ως έκτακτο μέτρο «ούτως ώστε να εξασφαλίζονται οι διαδικασίες μεταφοράς», όταν υπάρχει «σημαντικός κίνδυνος διαφυγής» του αιτούντος· λαμβάνοντας υπόψη ότι ο ορισμός αυτός παραμένει ασαφής και τυγχάνει διαφορετικής ερμηνείας μεταξύ των κρατών μελών·
- ΙΖ. λαμβάνοντας υπόψη ότι διαπιστώνεται μη συμμόρφωση όσον αφορά τις διαδικαστικές εγγυήσεις και διασφαλίσεις για τους αιτούντες άσυλο, ιδίως τα παιδιά· λαμβάνοντας υπόψη ότι η διάρκεια των διαδικασιών και η μη προβλεπόμενη έκβαση σε συνδυασμό με τις κακές συνθήκες υποδοχής και την κοινωνική αβεβαιότητα έχουν επιπτώσεις στην ευημερία των αιτούντων άσυλο, οι οποίοι σε πολλές περιπτώσεις έχουν βιώσει τραυματικές εμπειρίες στην πατρίδα τους και/ή στο δρόμο για την ΕΕ·
- ΙΗ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η εφαρμογή του κανονισμού «Δουβλίνο III» συνδέεται στενά με την εφαρμογή άλλων φακέλων της ευρωπαϊκής πολιτικής για το άσυλο και τη μετανάστευση· λαμβάνοντας υπόψη, ειδικότερα, ότι η ατελής εφαρμογή της αναδιατύπωσης της οδηγίας για τις διαδικασίες ασύλου (2013/32/ΕΕ), της αναδιατύπωσης της οδηγίας για την υποδοχή (2013/33/ΕΕ) και της αναδιατύπωσης της οδηγίας για τις απαιτήσεις για την αναγνώριση δικαιούχων διεθνούς προστασίας (2011/95/ΕΕ) είχαν αντίκτυπο στην εφαρμογή του κανονισμού «Δουβλίνο III»· λαμβάνοντας υπόψη ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα πρέπει να εντείνει τις προσπάθειες

ώστε να διασφαλίσει ότι τα κράτη μέλη συμμορφώνονται με τις εν λόγω οδηγίες, μεταξύ άλλων μέσω διαδικασιών επί παραβάσει·

- ΙΘ. λαμβάνοντας υπόψη ότι κάποιες από τις εν λόγω ατέλειες είναι εγγενείς στον σχεδιασμό του κανονισμού και δεν μπορούν να επιλυθούν μόνο μέσω καλύτερης εφαρμογής·
- Κ. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα κενά πληροφόρησης παρεμποδίζουν την ολοκληρωμένη αξιολόγηση της εφαρμογής του κανονισμού «Δουβλίνο ΙΙΙ»· λαμβάνοντας υπόψη ότι δεν παρέχονται στατιστικά στοιχεία συστηματικά και με συνέπεια από τα κράτη μέλη, και δεν παρατηρείται ο ίδιος βαθμός λεπτομέρειας ή συχνότητας· λαμβάνοντας υπόψη ότι παρατηρούνται κενά βασικής πληροφόρησης όσον αφορά την αιτιολογία των αιτημάτων, τη διάρκεια των διαδικασιών, τους πόρους, τις ανακληθείσες αιτήσεις, τις μη περαιωμένες μεταφορές, τις διαδικασίες προσφυγής και τις κρατήσεις·
- ΚΑ. λαμβάνοντας υπόψη ότι στις 6 Νοεμβρίου 2017 το Κοινοβούλιο ενέκρινε νομοθετικό ψήφισμα σχετικά με την πρόταση αναδιατύπωσης του κανονισμού «Δουβλίνο ΙV» με πλειοψηφία δύο τρίτων·

Ενσωμάτωση της αρχής της αλληλεγγύης στο κοινό ευρωπαϊκό σύστημα ασύλου

1. θεωρεί ότι ο ισχύων κανονισμός «Δουβλίνο ΙΙΙ» επιφέρει μια δυσανάλογη ευθύνη σε μια μειοψηφία κρατών, ιδίως σε περίπτωση υψηλού αριθμού αφίξεων· θεωρεί ότι, λόγω της γεωγραφικής τους θέσης, το κριτήριο της πρώτης χώρας εισόδου δυνάμει του κανονισμού «Δουβλίνο ΙΙΙ» επιβαρύνει κατά τρόπο πρωτοφανή και δυσανάλογο τις χώρες πρώτης γραμμής όσον αφορά την καταγραφή και την υποδοχή των αιτούντων άσυλο· επισημαίνει ότι ο κανονισμός «Δουβλίνο ΙΙΙ», όπως σχεδιάστηκε και εφαρμόστηκε, δεν κατάφερε να εξασφαλίσει τον κύριο στόχο του, δηλαδή τον ταχύ προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου και, επομένως, να διασφαλίσει τη δίκαιη κατανομή ευθυνών μεταξύ των κρατών μελών, καθώς και την αποτελεσματική και ταχεία πρόσβαση στις διαδικασίες ασύλου·
2. τονίζει ότι η θέσπιση των κέντρων υποδοχής και ταυτοποίησης σε συνδυασμό με το πρόγραμμα προσωρινής μετεγκατάστασης, όπως προτάθηκε από την Επιτροπή το 2015, είχε ως στόχο να διευκολύνει τη διαχείριση των αιτήσεων ασύλου κατά την είσοδο σε ενωσιακό έδαφος και συνιστούσε μια ρεαλιστική προσέγγιση που εξομάλυνε τα προβλήματα του κανονισμού «Δουβλίνο ΙΙΙ» που γίνονταν εμφανή εκείνη την περίοδο· υπενθυμίζει, επιπλέον, τη συμβολή οργανισμών της ΕΕ, όπως η EASO και ο Frontex, στη στήριξη των κρατών μελών που υφίστανται υπερβολική επιβάρυνση κατά την εφαρμογή του κεκτημένου στον τομέα του ασύλου, και τονίζει την ανάγκη να βελτιωθεί η συνεργασία μεταξύ των οργανισμών αυτών·
3. τονίζει ότι η μη ορθή εφαρμογή της ιεράρχησης των κριτηρίων, ιδίως η υπερβολική χρήση του κριτηρίου της πρώτης χώρας εισόδου και η αναποτελεσματική εκτέλεση των μεταφορών, αύξησε τη δυσανάλογη ευθύνη που επωμίζονται ορισμένα κράτη μέλη, ιδίως τα κράτη μέλη πρώτης γραμμής· είναι της άποψης ότι, συνεπώς, η ΕΕ χρειάζεται έναν βιώσιμο μηχανισμό αλληλεγγύης που θα θεσπίζει δίκαιους κανόνες για την κατανομή ευθυνών μεταξύ των κρατών μελών σύμφωνα με το άρθρο 80 ΣΛΕΕ, και με πλήρη σεβασμό του θεμελιώδους δικαιώματος στην ασφάλεια και την προστασία των αιτούντων άσυλο·
4. θεωρεί απαραίτητη την παροχή περισσότερων πόρων και ικανοτήτων στα κράτη μέλη

πρώτης γραμμής, για παράδειγμα μέσω της EASO, μέχρι να μεταρρυθμιστεί ο κανονισμός «Δουβλίνο III»·

5. υπενθυμίζει ότι το δικαίωμα ασύλου αποτελεί θεμελιώδες δικαίωμα· τονίζει ότι οι διαδικασίες ασύλου αποσκοπούν στην εξέταση των αιτήσεων και στη χορήγηση διεθνούς προστασίας σε αιτούντες που πληρούν τις προϋποθέσεις, ενώ παράλληλα προβλέπει της έκδοση ταχείας και δίκαιης απόφασης για τους μη δικαιούχους·
6. σημειώνει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 4 του κανονισμού «Δουβλίνο III», τα κράτη μέλη μπορούν να υποβάλουν αίτημα για εκ νέου ανάληψη ή για διεξαγωγή διαδικασίας επιστροφής στην περίπτωση προσώπων των οποίων η αίτηση διεθνούς προστασίας έχει απορριφθεί με οριστική απόφαση σε ένα κράτος μέλος· τονίζει ότι, στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 24 παράγραφος 4, η επιστροφή των προσώπων που δεν είναι δικαιούχοι διεθνούς προστασίας, ιδίως βάσει της οικειοθελούς συμμόρφωσης, θα μπορούσε να συμβάλει στη λειτουργία των μεταναστευτικών πολιτικών της ΕΕ·
7. επικροτεί τις αποφάσεις του Συμβουλίου του 2015 και του 2016 όσον αφορά τη μετεγκατάσταση, οι οποίες εγκρίθηκαν ως έκτακτο μέτρο αλληλεγγύης· εκφράζει την απογοήτευσή του για τις μη εκπληρωθείσες δεσμεύσεις των κρατών μελών για αλληλεγγύη και επιμερισμό των ευθυνών, ενώ παράλληλα αναγνωρίζει τη θετική συμβολή ορισμένων κρατών μελών· υπενθυμίζει ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν ανταποκρίθηκε στην έκκληση που απηύθυνε το Κοινοβούλιο στο ψήφισμά του της 18ης Μαΐου 2017 για πρόταση επέκτασης των μέτρων μετεγκατάστασης μέχρι την έγκριση της μεταρρύθμισης του κανονισμού «Δουβλίνο III»· υπογραμμίζει ότι οι ειδικές συμφωνίες σχετικά με τη μετεγκατάσταση δεν υποκαθιστούν ένα εναρμονισμένο και βιώσιμο κοινό ευρωπαϊκό σύστημα ασύλου (ΚΕΣΑ)·
8. αποδοκιμάζει το γεγονός ότι το Συμβούλιο, σε αντίθεση με το Κοινοβούλιο δεν ενέκρινε θέση σχετικά με την πρόταση αναδιατύπωσης του κανονισμού «Δουβλίνο III» και επομένως πάγωσε τις προσπάθειες μεταρρύθμισης του υπό εξέταση κανονισμού, παρά την τεκμηριωμένη διαπίστωση των αδυναμιών του· είναι της άποψης ότι αυτή η εμπλοκή μπορεί να ερμηνευθεί ως παραβίαση της αρχής της καλής τη πίστει συνεργασίας μεταξύ των θεσμικών οργάνων της ΕΕ, όπως ορίζεται στο άρθρο 13 παράγραφος 2 ΣΕΕ, λαμβάνοντας επίσης υπόψη το γεγονός ότι το Συμβούλιο ζητεί ομόφωνη συμφωνία, ενώ οι Συνθήκες προβλέπουν ειδική πλειοψηφία· θεωρεί ιδιαίτερα λυπηρό το γεγονός ότι η Ένωση εξακολουθεί να έχει το ίδιο σύνολο κανόνων που έχουν αποδειχθεί αναποτελεσματικοί όσον αφορά τη διαχείριση μεγάλου αριθμού αφίξεων· ζητεί την ταχεία μεταρρύθμιση του ΚΕΣΑ·
9. σημειώνει ότι ο μηχανισμός έγκαιρης προειδοποίησης, προετοιμασίας και διαχείρισης κρίσεων του άρθρου 33 δεν έχει εφαρμοστεί έως σήμερα, ούτε την περίοδο 2015-16, όταν σημειώθηκε μεγάλος αριθμός αφίξεων· σημειώνει, επιπλέον, ότι δεν έχει γίνει ακόμη επίκληση των διατάξεων της οδηγίας για την προσωρινή προστασία που αποσκοπεί στην παροχή προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής εισροής εκτοπισθέντων που δεν μπορούν να επιστρέψουν στη χώρα καταγωγής τους·
10. θεωρεί ότι θα πρέπει να θεσπιστεί ένας ενωσιακός μηχανισμός βασισμένος στην αλληλεγγύη, ώστε να διασφαλιστεί η συνέχεια του θεμελιώδους δικαιώματος του ασύλου στην ΕΕ με σκοπό την εξασφάλιση της πρόσβασης σε διαδικασίες χορήγησης ασύλου και του επιμερισμού ευθυνών μεταξύ των κρατών μελών· τονίζει ότι η προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων των αιτούντων άσυλο θα πρέπει να παραμένει πάντοτε στο επίκεντρο αυτού του μηχανισμού· θεωρεί ότι ένας τέτοιος μηχανισμός θα

πρέπει να προβλέπει τη συμμετοχή οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών που παρέχουν επαγγελματική βοήθεια, ιδίως νομικής φύσεως, σε άτομα που χρήζουν διεθνούς προστασίας·

11. υπογραμμίζει ότι μόνο λίγα κράτη μέλη χρησιμοποιούν, σπανίως και κατά διαφορετικό τρόπο, τις ρήτρες διακριτικής ευχέρειας του άρθρου 17, που καθιστούν δυνατή την ανάληψη ευθύνης για την εξέταση αίτησης ασύλου από ένα κράτος μέλος, ακόμη και αν δεν έχει προσδιοριστεί ως υπεύθυνο κράτος μέλος δυνάμει του κανονισμού «Δουβλίνο III»· σημειώνει ότι η Γερμανία, οι Κάτω Χώρες και η Γαλλία αποτελούσαν την πλειονότητα των περιπτώσεων το 2018· καλεί όλα τα κράτη μέλη να κάνουν καλύτερη χρήση των ρητρών διακριτικής ευχέρειας του άρθρου 17 για την αντιμετώπιση δυσχερών καταστάσεων και καταστάσεων έκτακτης ανθρωπιστικής ανάγκης ελλείψει μόνιμου μηχανισμού αλληλεγγύης· είναι της άποψης ότι οι ρήτρες διακριτικής ευχέρειας του άρθρου 17 θα πρέπει να χρησιμοποιούνται ως εργαλείο αλληλεγγύης για τον επιμερισμό των ευθυνών, ιδίως σε καταστάσεις μεγάλου αριθμού αφίξεων από ξηράς και θαλάσσης, ή για τη μεταφορά αιτούντων άσυλο που διαμένουν επί του παρόντος στα κέντρα υποδοχής και ταυτοποίησης υπό απάνθρωπες, εξευτελιστικές, ανθυγιεινές και ανασφαλείς συνθήκες και χωρίς επαρκή πρόσβαση σε στήριξη όσον αφορά τη σωματική και ψυχική υγεία·
12. είναι της άποψης ότι οι διατάξεις σχετικά με την οικογενειακή ενότητα, που βρίσκονται στην κορυφή της ιεράρχησης των κριτηρίων για τον προσδιορισμό του υπευθύνου κράτους μέλους, θα πρέπει να εφαρμόζονται αποτελεσματικά και ότι οι διατάξεις για τα εξαρτώμενα πρόσωπα (άρθρο 16) και τις ρήτρες διακριτικής ευχέρειας (άρθρο 17) θα μπορούσαν να χρησιμοποιούνται ευρύτερα με σκοπό την υποστήριξη της οικογενειακής ενότητας·
13. επισημαίνει τις πολυάριθμες δυσχέρειες που ενέχει η εφαρμογή του κανονισμού «Δουβλίνο III»· σημειώνει τη σημαντική επιχειρησιακή και τεχνική υποστήριξη που παρέχει η EASO στις αρχές των κρατών μελών κατά την εφαρμογή των διαδικασιών του Δουβλίνου, ιδίως στα κέντρα υποδοχής και ταυτοποίησης·
14. ζητεί από την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να διευκολύνουν το έργο του προσωπικού της EASO, καθιστώντας δυνατή τη διεξαγωγή συνεντεύξεων σε γλώσσα διαφορετική από τη γλώσσα της χώρας στην οποία διεξάγονται, διασφαλίζοντας ταυτόχρονα ότι παρέχεται διερμηνεία σε γλώσσα κατανοητή από τον αιτούντα· τονίζει ότι είναι αναγκαίο η EASO να τηρεί τα υψηλότερα δυνατά πρότυπα κατά την τέλεση του επιχειρησιακού της έργου και να θέτει στο επίκεντρο του έργου της τα συμφέροντα των αιτούντων που χρήζουν διεθνούς προστασίας, συμπεριλαμβανομένου του μείζονος συμφέροντος του παιδιού· ζητεί τη θέσπιση Ευρωπαϊκού Οργανισμού για το Άσυλο, με επαρκείς οικονομικούς και ανθρώπινους πόρους, με σκοπό την παροχή στήριξης στα κράτη μέλη κατά την εκτέλεση των διαδικασιών του Δουβλίνου· ζητεί μετ' επιτάσεως την επαρκή οργάνωση και στελέχωση των ευρωπαϊκών μονάδων «Δουβλίνο» προκειμένου να εξορθολογιστεί και να επιταχυνθεί η ολοκλήρωση των διαδικασιών του Δουβλίνου, και ιδίως να διασφαλιστεί η ορθή εφαρμογή του Κεφαλαίου III του κανονισμού «Δουβλίνο III», που αφορά τη σύνδεση του αιτούντα άσυλο με συγκεκριμένο κράτος μέλος·

Προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων

15. επισημαίνει ότι η προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων πρέπει να βρίσκεται στο επίκεντρο όλων των μέτρων που λαμβάνονται για την εφαρμογή του κανονισμού

«Δουβλίνο III», μεταξύ των οποίων η προστασία των παιδιών, των θυμάτων εμπορίας ανθρώπων, των ΛΟΑΔΜ και άλλων ευάλωτων ατόμων· επισημαίνει το ανθρώπινο κόστος που συνεπάγονται οι ελλείψεις του ΚΕΣΑ για τους αιτούντες άσυλο, η ψυχική υγεία των οποίων είναι ήδη εξασθενημένη από τα τραύματα που έχουν βιώσει στη χώρα καταγωγής τους και ενδεχομένως κατά μήκος των μεταναστευτικών οδών·

16. υπενθυμίζει ότι οι αιτούντες άσυλο έχουν το δικαίωμα να ενημερώνονται πλήρως σχετικά με τις διαδικασίες· εκφράζει τη δυσαρέσκειά του για το γεγονός ότι το επίπεδο πληροφόρησης που παρέχεται στους αιτούντες άσυλο διαφέρει σημαντικά μεταξύ των κρατών μελών· προτρέπει τα κράτη μέλη να διασφαλίσουν ότι οι ανήλικοι λαμβάνουν εξατομικευμένη πληροφόρηση με τρόπο φιλικό προς τα παιδιά και ειδική υποστήριξη· τονίζει ότι η παροχή νομικής συνδρομής και διερμηνείας είναι καίριας σημασίας ώστε να διασφαλίζεται το δικαίωμα των αιτούντων στην πληροφόρηση·
17. επισημαίνει ότι οι μεταφορές αιτούντων άσυλο και ιδίως των ευάλωτων ατόμων, των ανήλικων και των οικογενειών μπορούν να επιφέρουν παραβιάσεις των ανθρώπινων δικαιωμάτων τους· επαναλαμβάνει ότι η μη επαναπροώθηση και οι παραβιάσεις των ανθρώπινων δικαιωμάτων αποτελούν επαρκή λόγο αναστολής μιας μεταφοράς ακόμη και όταν η χώρα προορισμού δεν παρουσιάζει συστημικές ελλείψεις· προτρέπει τα κράτη μέλη να αξιολογούν σωστά τους κινδύνους στους οποίους θα ήταν εκτεθειμένοι οι αιτούντες στα κράτη μέλη προορισμού· τονίζει ιδιαίτερα ότι οι μεταφορές πρέπει να εκτελούνται κατά τρόπο ώστε να μην εκθέτουν σε καμία περίπτωση τα άτομα σε κίνδυνο επαναπροώθησης·
18. σημειώνει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 28, είναι δυνατή η κράτηση των αιτούντων άσυλο στο πλαίσιο των διαδικασιών του Δουβλίνου μόνο ως έσχατη λύση, μόνο στον βαθμό που συνάδει με την αρχή της αναλογικότητας και δεν μπορούν να εφαρμοσθούν αποτελεσματικά λιγότερο αυστηρά εναλλακτικά μέτρα ούτως ώστε να εξασφαλίζονται οι διαδικασίες μεταφοράς όταν υπάρχει σημαντικός κίνδυνος διαφυγής· καλεί τα κράτη μέλη να καταβάλουν συγκεκριμένες προσπάθειες για την εξεύρεση έγκυρων εναλλακτικών λύσεων αντί της κράτησης·
19. θεωρεί ότι η κράτηση κατά αυτή την έννοια είναι όσο το δυνατόν συντομότερη και δεν διαρκεί περισσότερο από τον χρόνο που εύλογα απαιτείται για την πλήρωση των αναγκαίων διοικητικών διαδικασιών με τη δέουσα επιμέλεια μέχρι την εκτέλεση της μεταφοράς, βάσει του εν λόγω κανονισμού· τονίζει ότι ελλείψει εναρμονισμένων κριτηρίων καθορισμού του κινδύνου διαφυγής, τα κράτη μέλη έχουν υιοθετήσει αποκλίνοντα και ενίοτε αντικρουόμενα κριτήρια· καλεί τα κράτη μέλη και την Επιτροπή να αποσαφηνίσουν τον «σημαντικό κίνδυνο διαφυγής»·
20. παροτρύνει τα κράτη μέλη και την Επιτροπή να δηλώσουν ρητά ότι η κράτηση δεν είναι ποτέ προς το μείζον συμφέρον του παιδιού·
21. υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με απόφαση που εξέδωσε το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων¹, είναι παράνομη η επιβολή μέτρου κράτησης σε ανήλικο χωρίς να λαμβάνεται υπόψη το μείζον συμφέρον του, η ατομική του κατάσταση ως ασυνόδευτου ανήλικου, κατά περίπτωση, ή χωρίς αξιολόγηση της αναλογικότητας ή

¹ EDAL, ΕΔΔΑ – Rahimi κατά Ελλάδας, προσφυγή αριθ. 8687/08, απόφαση της 5ης Ιουλίου 2011: <https://www.asylumlawdatabase.eu/en/content/ecthr-rahimi-v-greece-application-no-868708-1>

χωρίς να είναι δυνατή η προσφυγή σε εναλλακτικές λύσεις αντί της κράτησης·

22. τονίζει ότι πάντα υπερισχύει ο απώτερος σκοπός της προστασίας των παιδιών, για παράδειγμα από την εμπορία παιδιών, ώστε να διασφαλίζεται ότι τα παιδιά-μετανάστες έχουν ταχεία πρόσβαση σε εκπαίδευση, υγειονομική περίθαλψη και κατάλληλη στέγαση· υπογραμμίζει ότι τα ασυνόδευτα παιδιά θα πρέπει να ωφελούνται από κατάλληλα μέτρα προστασίας, όπως η αποτελεσματική επιτροπεία·
23. επισημαίνει τις πολυάριθμες και συστηματικές ελλείψεις όσον αφορά τη συμμόρφωση με την ιεράρχηση των κριτηρίων· τονίζει ότι η οικογενειακή ενότητα απέχει πολύ από το να αποτελεί το συνηθέστερο κριτήριο που εφαρμόζεται, αν και βρίσκεται στην κορυφή της ιεράρχησης, στο κεφάλαιο III του κανονισμού· θεωρεί ότι, με βάση την αρχή της αμοιβαίας συνεργασίας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να βοηθούν τις αρμόδιες αρχές και τους υπηκόους τρίτων χωρών να βελτιώσουν τον καθορισμό υφιστάμενων αποδεδειγμένων οικογενειακών δεσμών κατά τη διαδικασία προσδιορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους· καλεί την Επιτροπή να διασφαλίσει την πλήρη συμμόρφωση με την ιεράρχηση των κριτηρίων·
24. θεωρεί αναγκαίο να διευκρινιστούν οι όροι εφαρμογής του κριτηρίου της οικογενειακής επανένωσης και να δοθεί προτεραιότητα, όπως προβλέπεται στο άρθρο 7 παράγραφος 3 του κανονισμού, στην εφαρμογή των άρθρων 8, 10 και 16 ως των κύριων κριτηρίων για τον καθορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου, προκειμένου να διασφαλιστεί η αποτελεσματική τήρηση του δικαιώματος στην οικογενειακή ενότητα και η ταχύτερη υλοποίηση των αποφάσεων περί οικογενειακής επανένωσης· καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να εναρμονίσουν το απαιτούμενο μέτρο απόδειξης για την οικογενειακή επανένωση προς την κατεύθυνση περισσότερο εφικτών προτύπων και απαιτήσεων· επισημαίνει ότι οι ερμηνείες για το τι συνιστά «οικογένεια» διαφέρουν μεταξύ των κρατών μελών, γεγονός που επιτείνει την πλημμελή συμμόρφωση με την ιεράρχηση των κριτηρίων και τη δυσλειτουργία του συστήματος· καλεί, επομένως, την Επιτροπή να παρακολουθεί προσεκτικά την ορθή εφαρμογή των ορισμών που αφορούν την οικογένεια από τα κράτη μέλη, όπως ορίζεται στο άρθρο 3 του κανονισμού·
25. υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με τον κανονισμό, το μείζον συμφέρον του παιδιού θα πρέπει να αποτελεί το πρωταρχικό μέλημα σε όλες τις διαδικασίες του Δουβλίνου και σε όλες τις αποφάσεις που αφορούν παιδιά· αποδοκιμάζει το γεγονός ότι τα κράτη μέλη εφαρμόζουν διαφορετικές ερμηνείες του μείζονος συμφέροντος του παιδιού·
26. εκφράζει τη δυσαρέσκειά του για το γεγονός ότι οι ανεπαρκείς μηχανισμοί ταυτοποίησης και οι ενίοτε εσφαλμένες μέθοδοι προσδιορισμού της ηλικίας συχνά επιδεινώνουν περαιτέρω την κατάσταση των ανηλίκων, προκαλώντας καθυστερήσεις ή επηρεάζοντας αρνητικά την έκβαση των διαδικασιών του Δουβλίνου· σημειώνει ότι σε ορισμένα κράτη μέλη έχουν αναπτυχθεί ορθές πρακτικές, όπως η χρήση εξειδικευμένου προσωπικού για τους ασυνόδευτους ανήλικους ή η διεπιστημονική προσέγγιση όσον αφορά τον καθορισμό της ηλικίας·
27. εκφράζει βαθιά ανησυχία για το γεγονός ότι, λόγω πρακτικών δυσχερειών, σε πολλά κράτη μέλη συχνά καθυστερεί ή δεν διασφαλίζεται ο ορισμός εκπροσώπου ο οποίος συνδράμει ασυνόδευτους ανήλικους στις διαδικασίες του Δουβλίνου· σημειώνει επίσης ότι οι ανωτέρω εκπρόσωποι σε κάποιες χώρες είναι ανεπαρκώς ενημερωμένοι για τις διαδικασίες του Δουβλίνου και ότι οι ασυνόδευτοι ανήλικοι δεν λαμβάνουν φιλική προς τα παιδιά στήριξη·

Απλούστευση των διαδικασιών, σημαντική μείωση των χρόνων διεκπεραίωσης και προάσπιση του δικαιώματος πραγματικής προσφυγής

28. τονίζει ότι ο αριθμός των διαδικασιών μεταφοράς αυξήθηκε σημαντικά κατά την περίοδο 2016-17, και ότι τούτο συνεπάγεται σημαντικό κόστος σε ανθρώπινο, υλικό και οικονομικό επίπεδο· εκφράζει, ωστόσο, τη δυσαρέσκειά του για το ότι μεταφορές εκτελέστηκαν μόνο στο 11 % των περιπτώσεων, συμβάλλοντας περαιτέρω στη συχνή υπερφόρτωση των συστημάτων ασύλου, γεγονός που καταδεικνύει σαφώς την αναποτελεσματικότητα του κανονισμού· θεωρεί ουσιώδες να καταβληθούν προσπάθειες ώστε να διασφαλιστεί η πρόσβαση σε ενημέρωση και ταχείες διαδικασίες για την οικογενειακή επανένωση και τη μεταφορά των αιτούντων άσυλο·
29. επισημαίνει το σημαντικό σώμα νομολογίας του ΕΔΔΑ και του ΔΕΕ των τελευταίων ετών που διευκρίνισε τους παραδεκτούς λόγους για τους οποίους κωλύεται η μεταφορά στο πλαίσιο του διαδικασιών του Δουβλίνου, και συγκεκριμένα οποιαδήποτε πηγή κινδύνου για το άτομο· σημειώνει ιδίως την έκδοση αυξημένου αριθμού αποφάσεων από τα ευρωπαϊκά και εθνικά δικαστήρια για αναστολή των μεταφορών προς κράτη μέλη τα οποία θα απέρριπταν αδικαιολόγητα την αίτηση διεθνούς προστασίας σε αιτούντα άσυλο (περιπτώσεις έμμεσης επαναπροώθησης) ή στα οποία οι αιτούντες θα στερούνταν τα δικαιώματά τους δυνάμει της διαδικασίας του Δουβλίνου· αποδοκιμάζει το γεγονός ότι οι αιτούντες άσυλο υφίστανται απάνθρωπη η εξευτελιστική συμπεριφορά σε ορισμένα κράτη μέλη·
30. σημειώνει ότι οι αδυναμίες όσον αφορά τη διαρθρωτική οργάνωση και τη λειτουργία των εθνικών αρχών ασύλου σε συνδυασμό με τις ελλείψεις πόρων συνέβαλαν σε καθυστερήσεις στις διαδικασίες του Δουβλίνου και παρακάλυσαν την εφαρμογή του κανονισμού· επισημαίνει ότι ενώ στις περισσότερες χώρες υφίσταται μια ενιαία ειδική αρχή για τη χορήγηση ασύλου, κάποια κράτη μέλη κατ' επιλογήν επιμερίζουν την ευθύνη μεταξύ διαφορετικών αρχών, προκαλώντας σε ορισμένες περιπτώσεις πρακτικές επιπλοκές για τους αιτούντες άσυλο και αποκλίσεις κατά την εφαρμογή του κανονισμού·
31. τονίζει ότι η αποτελεσματικότητα των διαδικασιών του Δουβλίνου εξαρτάται επίσης από την ποιότητα και τα επίπεδα στελέχωσης κάθε εθνικής αρχής ασύλου· επισημαίνει την ύπαρξη σημαντικών κενών μεταξύ των αρχών ασύλου όσον αφορά τον αριθμό προσωπικού ανά αιτούντα άσυλο· τονίζει ότι οι εθνικές μονάδες «Δουβλίνο» είναι υποστελεχωμένες, αν και αντιμετωπίζουν σημαντική αύξηση στον φόρτο εργασίας τους· καλεί τα κράτη μέλη να αυξήσουν τους απαραίτητους πόρους, ιδίως δε τον αριθμό των υπαλλήλων στον τομέα του ασύλου, ώστε ο κανονισμός «Δουβλίνο III» να καταστεί λειτουργικός·
32. υπογραμμίζει την έλλειψη συνεργασίας και ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών που υπονομεύει ενεργά την αρχή της αλληλεγγύης της ΕΕ και συμβάλλει άμεσα στην υπερβολική επιβάρυνση των συστημάτων ορισμένων κρατών μελών·
33. τονίζει ότι η υπερβολική και εν μέρει εσφαλμένη εφαρμογή του κριτηρίου «παράτυπης εισόδου» επιβαρύνει δυσανάλογα τις χώρες πρώτης εισόδου, οι οποίες συχνά δεν διαθέτουν τους πόρους και τις ικανότητες να παράσχουν φιλοξενία και να προβούν στην καταχώριση των αιτούντων άσυλο· σημειώνει ότι τα αιτήματα «εκ νέου ανάληψης» είναι η επικρατέστερη μορφή όσον αφορά τις διαδικασίες του Δουβλίνου που εκτελούνται τα τελευταία έτη, υπό την έννοια ότι η πλειονότητα των ατόμων που

εντάσσονται σε διαδικασίες του Δουβλίνου έχουν ήδη υποβάλει αίτηση ασύλου σε άλλο κράτος μέλος· σημειώνει ότι θα πρέπει να εφαρμόζονται επαρκή μέτρα για την αποφυγή των δευτερογενών μετακινήσεων στα κράτη μέλη τόσο εντός του χώρου Σένγκεν, όσο και εκτός αυτού·

34. υπενθυμίζει ότι οι προθεσμίες σε κάθε στάδιο της διαδικασίας του Δουβλίνου έχουν σκοπό να συντομεύσουν τη διαδικασία και να καταστήσουν δυνατή την ταχεία πρόσβαση στη διαδικασία ασύλου· σημειώνει ότι υπάρχει ακόμη έλλειψη σαφήνειας και διαφοροποιήσεις μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά τον υπολογισμό των προθεσμιών και το σημείο εκκίνησης της κάθε διαδικασίας· προτείνει την αποσαφήνιση και την εναρμόνιση των συνθηκών υπό τις οποίες ενεργοποιούνται οι διαδικασίες μεταφοράς·
35. θεωρεί ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, οι κανόνες που διέπουν τη μεταβίβαση της ευθύνης δυνάμει του κανονισμού «Δουβλίνο III» υπονομεύουν την αποτελεσματικότητα των διαδικασιών ασύλου και την εκτέλεση των μεταφορών, επιτείνοντας τον κίνδυνο διαφυγής· αποδοκιμάζει τη συχνά προσχηματική αιτιολόγηση που παραθέτουν τα κράτη μέλη προκειμένου να αρνηθούν να εκτελέσουν τις μεταφορές· θεωρεί ότι οι παράγοντες αυτοί, μεταξύ άλλων, συμβάλλουν στην αύξηση των δευτερογενών μετακινήσεων, ενθαρρύνοντας τους αιτούντες άσυλο να παραμείνουν εκτός του συστήματος· καλεί την Επιτροπή να αναθεωρήσει τους κανόνες προκειμένου να βελτιωθεί η εκτέλεση των μεταφορών και να καταργήσει τη μεταφορά της ευθύνης σε περίπτωση διαφυγής του αιτούντος άσυλο, να ενισχύσει την εμπιστοσύνη μεταξύ των κρατών μελών, να παρακολουθεί την κατάσταση και, όπου είναι αναγκαίο, να επιβάλει κυρώσεις στα κράτη μέλη που αρνούνται τις μεταφορές·
36. σημειώνει ότι η εσφαλμένη εφαρμογή των κανόνων που διέπουν την ιεράρχηση των κριτηρίων, ιδίως όσον αφορά την οικογενειακή επανένωση και την κατάσταση των ασυνόδευτων παιδιών, καθώς και η δυσανάλογη χρήση του κριτηρίου της πρώτης χώρας παράτυπης εισόδου υπονομεύουν επίσης τις διαδικασίες ασύλου· σημειώνει ότι αυτά τα κενά στην εφαρμογή ενδέχεται να ενθαρρύνουν τους αιτούντες άσυλο να παραμείνουν εκτός του συστήματος· τονίζει ότι η περαιτέρω εναρμόνιση των συστημάτων ασύλου των κρατών μελών είναι καίριας σημασίας για να καταστεί λειτουργικός ο κανονισμός «Δουβλίνο III» και να αποτρέπονται δευτερογενείς μετακινήσεις· καλεί την Επιτροπή να προτείνει ένα σύστημα το οποίο θα λαμβάνει δεόντως υπόψη στοιχεία που αποδεικνύουν ουσιαστικούς δεσμούς των αιτούντων άσυλο με ένα κράτος μέλος, όπως η προηγούμενη νόμιμη διαμονή ή η κατοχή εκπαιδευτικών διπλωμάτων, και το οποίο θα διασφαλίζει ότι οι αιτούντες άσυλο τυγχάνουν, σε σχετικούς όρους, ίσης μεταχείρισης σε ολόκληρη την ΕΕ·
37. θεωρεί ότι η παροχή νομικής συνδρομής σε αιτούντες άσυλο όσον αφορά τις διαδικασίες του Δουβλίνου, ιδίως στα κέντρα υποδοχής και ταυτοποίησης, είναι θεμελιώδους σημασίας προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι αιτούντες άσυλο ενημερώνονται για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους κατά τις προαναφερθείσες διαδικασίες· τονίζει ότι τούτο θα ενισχύσει τις διαδικασίες που συμμορφώνονται με τα δικαιώματα, θα απλουστεύσει τις διαδικασίες του Δουβλίνου και θα βελτιώσει τη λήψη αποφάσεων· σημειώνει ότι ο νόμιμος εκπρόσωπος μπορεί να μεριμνήσει ώστε κάθε φάκελος να είναι πλήρης και ακριβής, και να συμβάλει στη μείωση του ποσοστού προσφυγών και στη διασφάλιση του δικαιώματος μη επαναπροώθησης· σημειώνει με ανησυχία ότι σε εθνικό επίπεδο παραμένουν κάποια ειδικά θέματα, όπως περιορισμένη πρόσβαση σε ανεξάρτητους εκπροσώπους σε απομακρυσμένα κέντρα ασύλου, χαμηλές οικονομικές αποδοχές για την παροχή νομικής συνδρομής, έλλειψη επαρκών

εγκαταστάσεων για προπαρασκευαστικές και ιδιωτικές συνεντεύξεις και ανεπαρκής παροχή νομικής συνδρομής στους αιτούντες σε κέντρα κράτησης· καλεί τα κράτη μέλη και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να αυξήσουν τα κονδύλια που διατίθενται για την παροχή νομικής συνδρομής στο πλαίσιο των διαδικασιών του Δουβλίνου·

38. τονίζει ότι οι πληροφορίες που παρέχονται στους αιτούντες στο πλαίσιο των διαδικασιών του Δουβλίνου είναι κάθε άλλο παρά ικανοποιητικές, τόσο ως προς την ποιότητα όσο και ως προς τον όγκο τους, παρουσιάζουν σημαντικές διαφορές μεταξύ των χωρών, σε ορισμένες μάλιστα περιπτώσεις και εντός των χωρών· σημειώνει ότι διάφοροι παράγοντες επηρεάζουν τη συμμόρφωση με το δικαίωμα ενημέρωσης, όπως η ποιότητα και η σαφήνεια των πληροφοριών, η πρόσβαση σε διερμηνέα, η διαθεσιμότητα μεταφρασμένων εγγράφων, η εν ευθέτω χρόνω πρόσβαση σε πληροφορίες· υπενθυμίζει ότι το δικαίωμα ενημέρωσης σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού είναι ουσιώδες τόσο δεδομένης της σύνθετης φύσης των διαδικασιών του Δουβλίνου όσο και για να εξασφαλίζεται η πρόσβαση σε δίκαιη εξέταση μιας αίτησης ασύλου στην ΕΕ· υπογραμμίζει ότι τα κενά σε αυτόν τον τομέα μπορούν να αποδίδονται σε έλλειψη πόρων, αλλά απορρέουν και από εσκεμμένες πολιτικές επιλογές σε ορισμένες χώρες, όπου έχουν ορισθεί πολύ λίγοι νόμιμοι εκπρόσωποι· προτρέπει τα κράτη μέλη, με την υποστήριξη της Επιτροπής και της EASO, να βελτιώσουν τις πληροφορίες που παρέχονται στους αιτούντες άσυλο σχετικά με τις σύνθετες διαδικασίες του Δουβλίνου, να διασφαλίσουν ότι είναι σαφείς και προσβάσιμες σε όλους, ιδίως όσον αφορά την οικογενειακή επανένωση, σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 26 του κανονισμού, καθώς και την πρόσβαση σε πραγματική προσφυγή και νομική συνδρομή, σύμφωνα με το άρθρο 27·
39. καλεί την Επιτροπή να αξιολογήσει τη συνολική εφαρμογή του ΚΕΣΑ, καθώς και τυχόν κενά και αδυναμίες στον κανονισμό «Δουβλίνο III» που οδηγούν σε δυσανάλογη επιβάρυνση και ανάθεση ευθύνης για τις χώρες στα εξωτερικά σύνορα της ΕΕ·

Ενιαία εφαρμογή με βάση τα δικαιώματα των ρυθμίσεων του Δουβλίνου σε υποθέσεις ασύλου σε ολόκληρη την ΕΕ

40. τονίζει ότι η αρχή της ενιαίας αίτησης ασύλου στην ΕΕ δεν τηρείται, γεγονός που έρχεται σε αντίθεση με τον ίδιο τον σκοπό του κανονισμού «Δουβλίνο III»· σημειώνει ότι η εφαρμογή της εν λόγω αρχής παρεμποδίζεται από διάφορους παράγοντες, γεγονός που σημαίνει ότι υπάρχουν πολλοί λόγοι για την υποβολή μεταγενέστερων αιτήσεων ασύλου· θεωρεί ότι οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να κοινοποιούν τις σχετικές πληροφορίες που διαθέτουν, ιδίως σχετικά με τη χορήγηση ασύλου και την απόρριψη αιτήσεων ασύλου, σε μια ευρωπαϊκή βάση δεδομένων όπως είναι το Eurodac, με σκοπό την επιτάχυνση των διαδικασιών και την αποφυγή πολλαπλών αιτήσεων ασύλου, με προστασία, παράλληλα, των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα· θεωρεί ότι η καταγραφή όλων των αιτούντων και των μεταναστών που διέβησαν παράτυπα τα σύνορα αποτελεί προτεραιότητα·
41. σημειώνει ότι ο βαθμός προστασίας των αιτούντων άσυλο παρουσιάζει σημαντικές αποκλίσεις μεταξύ των κρατών μελών για ορισμένες εθνικότητες και ότι αυτό ενδεχομένως συμβάλλει σε περαιτέρω μετακινήσεις· θεωρεί ότι οι δευτερογενείς μετακινήσεις θα μπορούσαν να μειωθούν εάν ληφθούν υπόψη οι ατομικές ανάγκες των αιτούντων στο πλαίσιο των διαδικασιών του Δουβλίνου· πιστεύει ότι η συνεκτίμηση των «αποδεδειγμένων ουσιαστικών δεσμών» με ένα συγκεκριμένο κράτος μέλος αποτελεί αποτελεσματική προσέγγιση για τη μείωση των δευτερογενών μετακινήσεων, και ζητεί να συμπεριληφθούν στα κριτήρια για μετεγκατάσταση·

Ενίσχυση της διακυβέρνησης και της σύγκλισης μεταξύ των κρατών μελών

42. τονίζει ότι το δίκτυο των εθνικών μονάδων του Δουβλίνου της Επιτροπής έχει πραγματοποιήσει μόνο μία ή δύο ετήσιες συνεδριάσεις και ότι δεν έχει διαδραματίσει επιχειρησιακό ρόλο· θεωρεί ότι η μη συντονισμένη χρήση του δικτύου μονάδων του Δουβλίνου της EASO παρεμποδίζει την αποτελεσματική λειτουργία του κανονισμού «Δουβλίνο III»· σημειώνει, ωστόσο, ότι το δίκτυο του Δουβλίνου της EASO υπήρξε πιο ενεργό και ότι η EASO έχει διεκπεραιώσει σειρά χρήσιμων αποστολών για να παράσχει στήριξη στα κράτη μέλη κατά την εφαρμογή του κανονισμού «Δουβλίνο III», όπως η έκδοση εγγράφων καθοδήγησης και αναλύσεων, η διοργάνωση μαθημάτων κατάρτισης ή η ανάπτυξη προσωπικού· ζητεί τη στενότερη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών ασύλου με σκοπό την ανταλλαγή πληροφοριών, την προώθηση της ανάπτυξης ενιαίων και βέλτιστων πρακτικών, τον εξορθολογισμό των μεταφορών και τη συμβολή στην αποτροπή πολλαπλών αιτήσεων· προτείνει να ανατεθεί στην EASO η κατάρτιση πλαισίου ενισχυμένης διακυβέρνησης για την εφαρμογή του κανονισμού «Δουβλίνο III», που να περιλαμβάνει διεξαγωγή μηνιαίου επιχειρησιακού διαλόγου μεταξύ των εθνικών αρχών, καθώς και μια πλατφόρμα ανταλλαγής και κοινοποίησης πληροφοριών και βέλτιστων πρακτικών·
43. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να συμπεριλάβουν, μεταξύ των πηγών που χρησιμοποιούνται για την παρακολούθηση της εφαρμογής του κανονισμού, αξιόπιστες και επικαιροποιημένες πληροφορίες από μη κρατικούς φορείς, ιδίως διεθνείς οργανισμούς και ΜΚΟ·
44. σημειώνει ότι την περίοδο μεταξύ 2008 και 2017 υποβλήθηκε σημαντικός αριθμός αιτήσεων ασύλου από υπηκόους τρίτων χωρών που ταξίδεψαν χωρίς θεώρηση ή με θεώρηση για διαμονή σύντομης διάρκειας για να εισέλθουν στον χώρο Σένγκεν¹· σημειώνει, επιπλέον, ότι ορισμένες από αυτές τις αιτήσεις υποβλήθηκαν σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο για το οποίο χορηγήθηκε η θεώρηση· υπογραμμίζει ότι για μεταγενέστερες διαδικασίες του Δουβλίνου έχει αποδειχθεί ότι οι κανόνες των άρθρων 12 και 14 δεν είναι επαρκώς σαφείς, με αποτέλεσμα να παρεμποδίζεται ο προσδιορισμός του υπεύθυνου κράτους μέλους· καλεί την Επιτροπή να διευκρινίσει τον τρόπο με τον οποίο θα πρέπει να εφαρμόζονται τα άρθρα 12 και 14 του κανονισμού κατά τον καθορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου· προτείνει να συμπεριληφθεί στην ιεράρχηση των κριτηρίων και να αξιολογείται ο πιθανός αντίκτυπος των αιτήσεων εισόδου χωρίς υποχρέωση θεώρησης στην εύρυθμη λειτουργία του συστήματος του Δουβλίνου·
45. σημειώνει ότι έχουν συναφθεί διμερείς συμφωνίες μεταξύ των κρατών μελών ώστε να βελτιωθεί η αποδοτικότητα των διαδικασιών του Δουβλίνου ή να διασφαλίζεται η μεταφορά των αιτούντων άσυλο· υπογραμμίζει, ωστόσο, ότι έχει επίσης αποδειχθεί ότι οι εν λόγω συμφωνίες έχουν αρνητικό αντίκτυπο, παρακωλύοντας σε ορισμένες περιπτώσεις την επίτευξη των στόχων του κανονισμού σε ευρωπαϊκό επίπεδο· παροτρύνει την Επιτροπή και όλα τα κράτη μέλη να προβούν σε απολογισμό των παραγόντων που συμβάλλουν στην αύξηση της αποτελεσματικότητας, να αναλάβουν

¹ Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Ευρωπαϊκό Δίκτυο Μετανάστευσης, «Impact of Visa Liberalisation on Countries of Destination» (Αντίκτυπος της ελευθέρωσης του καθεστώτος των θεωρήσεων στις χώρες προορισμού), Μάρτιος 2019: https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/00_eu_visa_liberalisation_2019_synthesis_report_en_0.pdf

κοινή και συντονισμένη δράση προκειμένου να βελτιστοποιήσουν την αποτελεσματική εφαρμογή του κανονισμού «Δουβλίνο III» και να εργαστούν για την εναρμόνιση της εφαρμογής του κανονισμού·

46. σημειώνει ότι τα κράτη μέλη μπορούν να καταρτίζουν προληπτικά σχέδια δράσης, με την υποστήριξη της Επιτροπής και σε συντονισμό με αυτήν, όταν η εφαρμογή του κανονισμού ενδέχεται να τεθεί σε κίνδυνο λόγω τεκμηριωμένου κινδύνου να δεχτούν ιδιαίτερη πίεση τα συστήματα ασύλου των κρατών μελών ή/και λόγω προβλημάτων στη λειτουργία των συστημάτων ασύλου τους, σύμφωνα με το άρθρο 33· σημειώνει ότι τα εν λόγω προληπτικά μέτρα μπορούν να λαμβάνουν υπόψη πληροφορίες από την Επιτροπή και την EASO και μπορούν να οδηγήσουν σε ειλικρινή και έμπρακτη αλληλεγγύη, σύμφωνα με το άρθρο 80 ΣΛΕΕ, με τα κράτη μέλη που αντιμετωπίζουν ιδιαίτερες πιέσεις στα συστήματα ασύλου τους εν γένει, μεταξύ άλλων λόγω μικτών μεταναστευτικών ροών, καθώς και με τους αιτούντες, παρέχοντας τη δυνατότητα για καλύτερη ετοιμότητα σε περίπτωση ενδεχόμενης κρίσης ασύλου·
47. θεωρεί ότι η εφαρμογή του κανονισμού «Δουβλίνο III» αποδεικνύεται αναποτελεσματική καθώς δεν εκπληρώνονται οι πρωταρχικοί στόχοι του, και συγκεκριμένα ο ταχύς και δίκαιος καθορισμός του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας· υπενθυμίζει ότι έχουν εντοπιστεί σημαντικά κενά στην εφαρμογή ορισμένων διατάξεων του κανονισμού του Δουβλίνου· τονίζει ότι η εφαρμογή του κανονισμού είναι εξαιρετικά αναποτελεσματική σε σχέση με τις προσπάθειες, τους ανθρώπινους πόρους και το προσωπικό που έχουν αφιερώσει προς τούτο τα κράτη μέλη·
48. καλεί το Συμβούλιο να εγκρίνει την ψηφοφορία με ειδική πλειοψηφία για τη μεταρρύθμιση του κανονισμού «Δουβλίνο III» και όταν αποφασίζει σύμφωνα με το άρθρο 78 παράγραφος 2 ΣΛΕΕ·
49. εκφράζει τη δυσαρέσκειά του για το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν έχει ακόμη δημοσιεύσει την έκθεση αξιολόγησης βάσει του άρθρου 46· καλεί την Επιτροπή να διασφαλίσει την αποτελεσματικότερη εφαρμογή του κανονισμού «Δουβλίνο III»·
 - ο
 - ο
 - ο
50. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο, στην Επιτροπή, στις κυβερνήσεις των κρατών μελών και στα εθνικά κοινοβούλια.